

ปัญหาและแนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
อำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
PROBLEMS AND SOLUTIONS TO THE GUIDANCE SYSTEM IN THE BASIC
EDUCATION INSTITUTION IN PAKCHOM DISTRICT UNDER LOEI PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

ยุทธพล ศรีพล¹ ภควรรณ ลุนสำโรง²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาระบบการแนะแนวในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาระบบการแนะแนวในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน 3) เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน และระดับน้อย 2 ด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการแนะแนว รองลงมาได้แก่ การดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และด้านด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการแนะแนว ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว
2. ปัญหาระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านเมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05
3. ปัญหาระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. ปัญหาระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา
อีเมล: yoothapol.sri@loe1.go.th

² อาจารย์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา อีเมล: dr.phakhawan@nmc.ac.th

5. แนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน

6. แนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านเมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน

7. แนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

8. แนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : แนะแนว , การศึกษา, การแก้ปัญหา

Abstract

The objectives of this research are 1) to study problems of the guidance system in educational institutions. Basic, Pak Chom District According to the opinions of government teachers and educational personnel in Pak Chom District Under the Office of the Primary Educational Service Area 1 2) to compare problems with the guidance system in schools According to the opinions of government teachers and educational personnel in Pak Chom District Under the Primary Education Service Area Office, District 1, classified by position and duty Work experience And the size of the school; 3) to study the solution to the administration of the school guidance system. According to the opinions of government teachers and educational personnel in Pak Chom District Under the Primary Educational Service Area Office, District 1, the research tool was a questionnaire. The data were analyzed by looking for frequency, percentage, mean, standard deviation. T-test and F-test

The research results were found that

1. The problem of the guidance system in the basic education institution in Pak Chom District Under the Office of Primary Education Area 1, overall and each side were at the moderate level in 4 areas and at least 2 areas, the areas with the highest mean were supervision, monitoring and evaluation of guidance. Followed by Operation of guidance for continuity and sustainability And management and information systems organization Guidance information, respectively, the aspects with the least average value were Target setting, strategy and quality development plan for guidance

2. The problem of the guidance system in the basic education institution in Pak Chom District Under the primary educational service area office beyond District 1, overall and aspects, when classified by position and function, were not different. At the significance level .05

3. The problem of the guidance system in the basic educational institution Pak Chom District Under the Primary Educational Service Area Office, District 1, classified by work experience Overall and each aspect was no different. At the significance level.05

4. Problems of the guidance system in the basic educational institution Pak Chom District Under the Primary Educational Service Area Office, District 1, classified by school size, in general, there were no differences.

5. Solution to the guidance system in the basic education institutions in Pak Chom District Under the Primary Educational Service Area Office, District 1, overall and in all aspects at a low level. The aspect with the highest average was supervision, monitoring and evaluation of the guidance. Followed by Operation of guidance for continuity and sustainability And the organization of administrative and information systems Guidance information, respectively, the aspects with the least average value were Target setting, strategy and quality development plan for guidance

6. Solutions to fix the guidance system in the basic education institutions in Pak Chom District. Under the primary educational service area office beyond District 1, overall and aspects, when classified by position and function, were not different.

7. The solution to the guidance system in the basic education institutions in Pak Chom District. Under the Primary Educational Service Area Office, District 1, classified by work experience Overall and each aspect No different

8. Solutions to fix the guidance system in the basic education institutions in Pak Chom District Under the Primary Educational Service Area Office, District 1, classified by school size, in general, there were no differences.

Keywords : Guidance, education, problem solving

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

การเปลี่ยนแปลงของโลกก้าวผ่านจากศตวรรษที่ 20 เข้าสู่ศตวรรษที่ 21 กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ส่งผลกระทบต่อทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเมืองของทุกประเทศ โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ทำให้โลกทั้งโลกเชื่อมโยงและสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว เป็นโลกไร้พรมแดน การศึกษาเป็นเสาหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้นการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างและเตรียมเยาวชนของชาติเพื่อเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งการจัดการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ชนะจากกระบวนทัศน์แบบดั้งเดิมไปสู่กระบวนทัศน์ใหม่ มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ ท้าทายและซับซ้อนเป็นการศึกษาที่จะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย ซึ่งนอกจากการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งได้กำหนดไว้ในโครงสร้าง สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ คือ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ แล้วหลักสูตรยังได้กำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในโครงสร้างอีกด้วย กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดและผู้นำพัฒนาชุมชน และ

3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ และกำหนดให้งานแนะแนวเป็นภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน สร้างเสริมทักษะชีวิตให้สามารถค้นพบตนเองและพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ การแนะแนวจึงเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง เรียนรู้ที่จะเข้าใจสภาพแวดล้อม รู้จักวิธีการที่จะเผชิญกับปัญหา ตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ซึ่งการแนะแนวมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาคน อันเป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดให้เป็นที่ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการจัดการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต พร้อมทั้งจะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็น และดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

การดำเนินงานด้านการแนะแนวที่ประสบผลสำเร็จของสถานศึกษา ปัจจัยที่สำคัญยิ่งคือครูมีกำลังใจในการทำงาน มีความกระตือรือร้น หุ่นเทแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาอย่างเต็มที่ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูดังกล่าว ส่วนหนึ่งคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทอย่างยิ่งในระดับหน่วยปฏิบัติ ที่จะให้การกระตุ้นย่วยยุ ปลุกเร้า ทำทนาย เพื่อให้ครูมีความกระตือรือร้นทุ่มเทกับการทำงาน พร้อมสนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการทำงาน ดังนั้นโรงเรียนที่ผู้บริหารให้ความสนใจและสนับสนุนเกี่ยวกับงานแนะแนว นักเรียนย่อมประสบความสำเร็จในการเรียนในระดับหนึ่ง การแนะแนวต้องจัดสำหรับทุกคนไม่ใช่เฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาเท่านั้น แต่ต้องจัดให้ครอบคลุมชีวิตนักเรียนทุกด้าน คือ การศึกษา อาชีพ และบุคลิกภาพ ต้องจัดอย่างต่อเนื่อง มีแผนปฏิบัติงานที่แน่นอน โดยให้สอดคล้องสัมพันธ์กับปัญหาความต้องการในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต งานแนะแนวควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนทุกด้านตรงความเป็นจริง เป็นปัจจุบัน ซึ่งสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามความต้องการทุกคน และควรช่วยนักเรียนให้สามารถนำตนเองและพึ่งตนเองได้ การบริหารจัดการแนะแนวในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษายังขาดแคลนบุคลากรทางการแนะแนวที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงด้านการแนะแนว ขาดความต่อเนื่องในการจัดทำแผนแม่บทเพื่อดำเนินงานการแนะแนวในระดับชาติ ขาดการประเมินแผนการดำเนินงานการแนะแนวในแต่ละระยะอย่างรอบด้านและลุ่มลึก เพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินมาประกอบการจัดทำแผนการดำเนินงานการแนะแนวในระยะต่อไปให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ปัญหาด้านสื่อ เครื่องมือ ระบบสารสนเทศทางการแนะแนว และด้านการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนในทุกระดับ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำแผนการดำเนินงานการแนะแนวไปสู่การปฏิบัติในทุกระดับขาดความเอาใจใส่ การสนับสนุน และการติดตามประเมินผลอย่างจริงจัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

จากสภาพและปัญหาของการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน จึงมีความสนใจจะศึกษาความคิดเห็นของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพื่อเป็นการประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว และนำผลไปปรับปรุงงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหากระบวนการแนะแนวในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาระดับแนวทางแก้ไขการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 252 คน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 27 คน และข้าราชการครู จำนวน 225 คน

กลุ่มตัวอย่างได้จากประชากรที่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 199 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 23 คน และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 176 คน ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random Sampling)

เครื่องมือใช้ในการวิจัย

เครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับ สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้ปฏิบัติผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนในอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยสอบถามทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือ เพื่อขออนุญาต ให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์จากวิทยาลัยนครราชสีมา
2. นำหนังสือขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูล จากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยื่นต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยจากสถานศึกษาในสังกัด

3. นำหนังสือขออนุญาต เก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ไปยื่นต่อผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยจากผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ได้รับการสุ่มเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างพร้อมกับแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยนัดหมายรับแบบสอบถามคืน โดยขอรับแบบสอบถามคืน ตามวัน เวลา ที่กำหนด (รับคืน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบค่าที (t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Mean) คะแนนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) และจำแนกตามขนาดโรงเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) ถ้าทดสอบพบความแตกต่าง ก็จะทำการศึกษาเป็นรายคู่ตามวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) กรณีที่ความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือวิธีของตันเนทที 3 (Dunnett T3) กรณีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งสิ้น 199 คน มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้บริหาร 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.55 เป็นครูผู้สอน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 88.44 มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 10-20 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 42.21 และมากกว่า 20 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 36.68 เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28.14 โรงเรียนขนาดกลางจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 44.72 และโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.13

2. ผลการวิเคราะห์ปัญหาการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

2.1 ปัญหาการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน และระดับน้อย 2 ด้าน

2.2 ปัญหาการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

2.3 ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการบริหารและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2.4 ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการดำเนินงานตามระบบการแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.5 ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการแนะแนว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.6 ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย

2.7 ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

3. ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านเมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ปัญหากระบวนการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวม โรงเรียนขนาดเล็กมีสภาพแตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดกลางมีสภาพแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

ผลการวิเคราะห์แนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้าน ตามกรอบแนวคิดการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว การจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการแนะแนว การดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว การ

นิเทศ ติดตาม และประเมินผลการแนะแนว การรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว และการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยปัญหาการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการพัฒนางานแนะแนว ไว้อย่างชัดเจน ทำให้สถานศึกษานำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดีเป็นรูปธรรม อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ได้ดำเนินการจัดอบรมให้ครูแนะแนวในโรงเรียนทุกปีการศึกษา และนิเทศติดตามการดำเนินงานอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545, และพ.ศ.2553 (2) กล่าวถึงงานแนะแนวช่วยให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง รู้ขอบเขตความสามารถเห็นคุณค่าของตนเองรู้จักใช้วิจารณญาณในการแก้ปัญหาวางแผนชีวิตได้ถูกต้อง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และทำให้โรงเรียนสามารถบริหารงานแนะแนวบรรลุวัตถุประสงค์

ผลการวิจัยแนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอำเภอปากชม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัญหาการดำเนินงานระบบการแนะแนวในสถานศึกษาน้อย จึงทำให้แนวทางการแก้ไขระบบการแนะแนวในสถานศึกษาน้อยตามไปด้วย หรืออาจเป็นเพราะสถานศึกษาได้ปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการพัฒนางานแนะแนว รวมถึงได้จัดทำคู่มือการบริหารระบบงานแนะแนวไว้อย่างชัดเจน ทำให้โรงเรียนสามารถบริหารงานแนะแนวบรรลุวัตถุประสงค์ เมื่อพิจารณากรอบแนวคิดการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน 6 ด้าน คือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการแนะแนว ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว ด้านนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการแนะแนว ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว และด้านการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีความสอดคล้องกับการพัฒนาระบบงานแนะแนวในโรงเรียน จึงทำให้แนวทางแก้ไขระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 อยู่ในระดับน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษากาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่น
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะส่งผลต่อการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน เพื่อช่วยในการศึกษากาการบริหารระบบการแนะแนวมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
3. ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารระบบงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2541). **คู่มือคลายเครียด**. กรุงเทพฯ : ดีไซน์ คอนดักชั่น.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2546). **พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546**. กรุงเทพมหานคร : เทพเพ็ญวานิสัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550) **คู่มือการบริหารโรงเรียนที่เป็นนิติบุคคล**. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2554). **แนวทางการนำมาตรฐานหลักสูตรไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินตามสภาพจริง**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559)**. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จุมทอง เกตุมาลา. (2550) **ปัญหาการบริหารจัดการและแนวของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชญาภา วิชชาวนิชนันท์. (2553). **ความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการและแนวของโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดระยอง** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ช่อลัดดา ขวัญเมือง. (2541). **กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- ชัยรัตน์ แก้วแสนสุข. (2550). **หลักการแนะแนว**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์.
- เขาวนา ออมสง่เจริญ. (2553). **การบริหารงานแนะแนวของโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- เชิดชัย สาระจันทร์. (2552). **ความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการและแนวของโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดจันทบุรี** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- บุญชม ศรีสะอาด, (2556). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2551) **หลักการแนะแนว**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มงคล
- พนม ลีมาอารีย์. (2548). **การแนะแนวเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- พนมไพร ไชยรงค์. (2551). **หลักการแนะแนว**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มงคล
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต). (2543). **มองสันติภาพโลกผ่านภูมิหลังอารยธรรมโลกาภิวัตน์**. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร.
- ณรงค์ นันทวรรณ. (2547). **การบริหารโครงการ**. กรุงเทพฯ : พิสิทธ์เซ็นเตอร์.

- ณัฐพร ขวัญคง. (2552). **ความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการแนะแนวของโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ณัฐวี อุดกฤษณ์. (2555). **กระบวนการ PDCA ในการพัฒนาการทำงาน.** ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2557, จาก http://202.44.34.144/kmit/knowledge_detail.php
- ณิศรา ฐิตะดิลก. (2553). **ความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการแนะแนวของโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดชลบุรี** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธวัชชัย ชนาชน. (2555). **การศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริหารงานแนะแนวแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนวัดรางจระเข้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2.** วิทยานิพนธ์ ค.ม, พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- นฤมล จันทรมนิยม. (2550). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณัฐพงษ์ ไชยพลงาม. (2550). **ร้อยเอ็ดความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการแนะแนวของโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดร้อยเอ็ด** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2554). **การแนะแนวเบื้องต้น.** สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นุชลี อุปภัย. (2550). **หลักการแนะแนว.** กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิ่งคล.
- บงอร เอี่ยมรอด. (2533). **การแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา.** วารสารแนะแนว, 23 (4) : 46 - 47.
- ประดินันท์ อุปรมัย. (2550). **การแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา.** วารสารแนะแนว, 19 (1) : 71 - 78.
- ปัญญา เชื้อชัย. (2552). **การศึกษาสภาพในการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 - 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี เขต 5.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปิยะนุช สุรกุล. (2551). **การศึกษาความต้องการในการใช้บริการกิจกรรมแนะแนวของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานพันธกิจการศึกษา มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักร ในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2550). **การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา.** กรุงเทพมหานคร : ตำราอุดมศึกษาโครงการส่งเสริมการแต่งตำรา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- พักรบ อำนวยผล. (2552). **การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครเชียงราย.** การศึกษาอิสระครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พิกุล ปองดี. (2551). **ความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการแนะแนวของโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดชลบุรี** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ภาตี ขุนนนท์. 2553. การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยสร้างเครือข่ายของสถานศึกษา สังกัด
 อาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 พระนครศรีอยุธยา.
- มาลีณี จุโทปะมา. 2552. จิตวิทยาการแนะแนว. บุรีรัมย์ : เรวัตการพิมพ์.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2550). หลักการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- รังสรรค์ โฉมยา. 2553. เอกสารประกอบการสอนวิชาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียน.มหาสารคาม :
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัฐจวน คำชิริพิทักษ์. (2550). การแนะแนวเพื่อการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : มติชน.
- รัตนา เมื่อจินดา. (2553). การศึกษาความพึงพอใจของครูแนะแนวที่มีต่อการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหาร
 สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
 บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- รุ่งนภา อินทวงค์. (2553). ความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการแนะแนวของโรงเรียนที่สอนในระดับ
 มัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งเรือง กองไธสง. (2551). ปัญหาการบริหารจัดการแนะแนวของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งแสง อรุณไพโรจน์, และคณะ. (2556). ระบบการแนะแนวในโรงเรียน. นครปฐม : เมตตาท้อปี่ ปรี้น.
- ลัดดาวรรณ ณ ระนอง และคณะ. (2554) ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2557, จาก <http://edu.stou.ac>.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2551). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วัชร ทรัพย์มี. (2540). การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนา พัชรวานิช. (2531). หลักการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). PDCA. ค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2557, <https://th.wikipedia.org/wiki/PDCAorg/wiki/PDCA>.
- วิภา ชัยยะ. (2553). การบริหารงานแนะแนวมิติใหม่ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วุฒิชัย ปลื้มจิต. (2552). สภาพการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
 อุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิวนาถ กุลอินทิกาย. 2552. การพัฒนาระบบสารสนเทศงานแนะแนวนักเรียนโรงเรียนเมืองสกลนคร (ธาตุนารายณ์เจงเวง)
 อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิวากรณ์ บุญนิล. 2553. การพัฒนาการบริหารงานแนะแนวโดยใช้เทคนิคการเทียบระดับ (Benchmarking) : กรณีศึกษา
 โรงเรียนห้วยสักวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ คม. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 เชียงราย.
- ศรีนวล ศรีหรั่ง. 2553. การพัฒนาระบบงานแนะแนวในโรงเรียนศรีธาตุพิทยาคม อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สถิต วงศ์สุวรรณค์. (2550). **คู่มือการบริหารจัดการแผนงาน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมพร วงศ์วิฑูณ. (2555). **การบริหารงานแผนงาน โดยใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2**. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สมัย ชมงาม. (2552). **ความคิดเห็นของครูมีต่อการบริหารจัดการแผนงานของโรงเรียนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมาคมแผนงานแห่งประเทศไทย. (2551). **หลักการแผนงาน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สายสุดา สาสุนทร. (2551). **หลักการแผนงาน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. (2555). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2555 – 2558**. กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1.
- สุรงค์ ไชยสงคราม.(2557). **การบริหารงานแผนงานของผู้บริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุโรยา จินารง. (2554). **การศึกษาทักษะการบริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการตามกระบวนการ PDCAของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อรอุมา รอดแยม. (2554). **การทำงานร่วมกันที่มีประสิทธิภาพในระบบพีดีซีเอ (PDCA) ของผู้บริหารและครูของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อุไรภรณ์ บุตดี. 2553. **ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการจัดการจัดบริการแผนงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี**. วิทยานิพนธ์ กศม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Concha, Iriarte Redin. (2006). "Psychoeducational Guidance and Counseling and Emotion," **Dissertation Abstracts International**. 1 : 242-A.
- Gibson and Mitchell. (1995). **Introduction to Counseling and Guidance**. 4th ed. United States of America : Prentice Hall.
- Good, C. V. (1973) **Dictionary of Education**. New York : McGraw – Hill.
- Krejcie and Morgan. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. Educational And psychological Measurement. 30 (3), pp 607 – 610.
- Moukarab, A. A.. (1991). **Guidance Need of 14 – 18 year old Students in Egypt with Particular Reference to Minia County**. **Dissertation Abstract International**. 50 (10).
- PrichaSamakkhi,BhoomSrisa-ard and SuwimonPhoglin. (2553). **Developing a Plan/Project Evaluation Model at Secondary Schools**. Department of Education Research and Development, Faculty of Education, Mahasarakam University.

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

- Rollins, Carl Prentice 11. (2003). "High School Guidance Counselor Ratings of Success for Postsecondary Options : A Study of Socio Economic Racial and Gender Bias," **Dissertation Abstracts International**. 2 : 264-A.
- See, c. M. (1996). " The Role of Secondary School Counselor in Malaysia as Perceived by Administrators, Counselor and Teachers : Toward Role Definition," **Dissertation Abstracts International**. 57 : 1973-A.